

म्हःसु च निर्विषाः ॥ भवति चात् ॥ ज्ञेतेषु विचरन्तेताः
सल्लेषेषु सुगन्धिषु । न च सङ्कोखचारिण्यो न च पङ्के-
शयाः सुखाः । तासां प्रग्रहणमाद्रं चर्म्मणान्यैर्वा प्रयो-
गैर्दृश्यीयात् । अथैता नवे महति षटे सरस्तङ्गागो
दकपङ्कमावाप्य निदध्यात् । मन्त्रार्थं चासासुपहरेच्छैवलं
बल्लूरमौदकांश्च कन्दांश्चूर्णित्य, शय्यार्थं तणमौदकानि च
पत्राणि, द्वाहान्त्रहाञ्चान्यज्जलं भक्ष्यं च दद्यात् सप्र
रात्वात्सप्ररात्वाच्च षट्मन्यं संक्रामयेत् । भवति चात् ।
स्यूलमध्याः परिक्रिष्टाः पृथुो मन्दविचेष्टिताः । अया-
हिन्योऽल्पपायिन्यः सविषाश्च न पूजिताः” । अधिकम-
सृग्मिभोक्षणशब्दे ५६१ पृष्ठे दृश्यम् ।

अस्रफला(ली) स्त्री अस्रमिव लोहितं फलमस्याः । सल्लकी-
दृष्टे । भस्वादिपूर्वकत्वाभावेन फलान्तस्य प्रामादिकः टाप्
जातित्वात् ङीवेव युक्तः ।

अस्रमादका स्त्री अस्रस्य रुधिरस्य मातेव पोषिका संज्ञायां
कन् । अशिताद्भादेः रसरूपे देहस्ये प्रथमे धातौ ।

असरोधिनी स्त्री अस्रं क्षतजमायु रूपद्धि रूध-णिनि ।
लज्जालुबतायाम् ।

अस्रवत् त्रि० न स्रवति स्रु-शठ न०त० स्त्रियां ङीप् ।
१स्रवद्भिन्ने अक्षरिते “अनागसमस्रवन्तोमारुहेमाम्” ऋ०
१०, ६३, १०, अस्रमस्रस्य मतुप् मस्र वः । ३रुधिरयुक्ते
त्रि० स्त्रियां ङीप् अस्रवती । सौ अस्रवान् इति भेदः ।

अस्रविन्दुच्छदा स्त्री अस्रविन्दुः रुधिरविन्दुरिव छदो दलं
यस्याः । लक्षणानामके दृष्टे ।

अस्रार्जक पु० अस्रं रुधिरं सेवनेनार्जयति अर्ज-खुल् ।
१श्वेततलसीदृष्टे । २रुधिरोत्पादके रसे च यथाऽस्र
रक्तोत्पादकत्वं तथोक्तमस्रकरशब्दे ३शोणित्पादकमात्रे त्रि० ।

अस्रि स्त्री अस-क्रि । अश्रशब्दार्थे कोणे अश्रशब्दवत् समा-
सान्भाक् । चतुरस्रशोभीत्यादि तच्छब्दे उदा० दृश्यम् ।

अस्रिध् त्रि० न स्रेधते स्रिध-क्रिप् न०त० । अच्योतने
“मित्तमदिति दज्जमस्रिधम्” यङु० २५, १५ ।

अस्रु न० अस्रते क्षिप्तते अस-रु । चक्षुर्जले अस्र तात्व्यान्-
ताऽपि “श्रुत्वाश्रुत्वाश्रुधारां लज्जतीति” कीचकबधः ।

अस्रेमन् त्रि० स्रिव-मनिन् गुणबलोपौ । १प्रशस्ये निरु० ।
२क्षयहिते च “अस्रेमाणोऽस्रेमाणं तरणिम्” ऋ०
३, २६, १३ । “अस्रेमाणं क्षयिरहितम् भा० ।

अस्र त्रि० नास्ति स्रन्धनसस्य । १निर्द्धने । सः स्वकीयः न०
त० । २स्वकीयभिन्ने त्रि० । एतदर्धेऽस्य सर्वनामतया

अकच् । अस्रकः स्त्रियां तु नित्यमत इत्त्वम् अस्त्रिका ।
अस्रच्छन्द त्रि० विरोधे न०त० । स्रच्छन्दभिन्ने पराधीने ।
अस्रजाति त्रि० न स्रसेव जातिर्यस्य । भिन्नजातौ यथा
विप्रस्य क्षत्रियादि

अस्रतन्त्र त्रि० विरोधे न०त० । स्वाधीनभिन्ने पराधीने ।

“अस्रतन्त्रा स्त्री पुरुषप्रधाना इति” वसि० । तस्या अस्त्रा-

तन्त्रप्रञ्च तत्रैव दर्शितम् “पिता रक्षति कौमारे भर्त्ता
रक्षति यौवने । पुत्रश्च स्याविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्य-

मर्हति” तथा पुत्रादीनामपि जन्माधीनं स्वत्वमिति स्यावर-

धनादेर्यथेष्टविनियोगे पित्रादेरस्वातन्त्र्यमिति मितान्तरायाम्

व्यवस्थापितं यथा “तस्मात्पैतके पैतामहे च द्रव्ये जन्म-

नैव स्वत्वम् । तथापि पित्रावश्यकेषु धर्मकृत्येषु वाचनि-

केषु प्रसाददानकुटुम्बभरणापद्विमोक्षादिषु च स्यावरव्यति-

रिक्तं द्रव्यविनियोगे स्वातन्त्र्यमिति स्थितम् । स्यावरे तु

स्वार्जिते पित्रादिप्राप्ते च पुत्रादिपारतन्त्र्यमिव । “स्यावरं

द्विपदञ्चैव यद्यपि स्वयमर्जितम् । असंभूय सुतान् सर्वान् न

दानञ्च च विक्रयः” । “ये जातायेऽप्यजाताश्च ये च गर्भे व्यव-

स्थिताः । उत्तिञ्च तेऽभिकाङ्क्षन्ति न दानञ्च च विक्रयः”

इत्यादि स्मरणात् । अस्यापवादः “एकोऽपि स्यावरे कुर्या-

द्दानाधमनविक्रयम् । आप्तकाले कुटुम्बार्थे धर्मार्थे च

विशेषतः” इति । अस्यार्थः । अप्राप्तव्यवहारेषु दानानु-

ज्ञानादावसमर्प्येषु वा तथोविधेर्विभक्तेषुपि सर्वकुटुम्बव्या-

पिन्यामापदि तत्पोषणे चावश्यकर्तव्ये स्यावरस्य दाना-

धमनविक्रयमेकोपि समर्थः कुर्यादिति” । यत्तु वचनम् ।
“अविभक्ता विभक्तावा सपिण्डाः स्यावरे समाः । एकोऽपि-
नीशः सर्वत्र दानाधमनविक्रये” इति । तदर्थविभक्तेषु द्रव्यस्य
मध्यस्थत्वादेकस्यानीश्वरत्वात्सर्वार्थ्यनुज्ञा अवश्यं कार्या
विभक्तेषु तु तदुत्तरकालं विभक्ताविभक्तसंशयव्युदासाय
व्यवहारसौकर्याय च सर्वार्थ्यनुज्ञानं न पुनरेकस्यानीश्वरत्वेन
अतो विभक्तानामनुमतिव्यतिरेकेणापि व्यवहारः सिध्यत्ये-
वेति व्याख्येयम्” मितान् व्य० अ० ।

अस्रन्त न० अस्रानाम् अन्तो यस्मात् ५७० । १ चूर्णान् तस्याः
प्राणिवधहेतुतया मूनास्थानरूपत्वात् तथात्वम् । सुष्ठु न

अन्तो यस्य । २अश्रुमोदके त्रि० । ६त० । ३मरणे पु० ।

अस्रस्र पु० नास्ति स्रप्रोनिद्रा यस्य । १देवे । २निद्रारहिते
त्रि० । देवानां स्रप्रवस्थाराहित्यसक्तम् शत० ब्रा० । यथा “न

वै देवाः स्वपन्थनवस्त्रो वा एतस्यास्रप्रो भवति” दिवा-
स्रप्रभावेऽपि रात्रौ स्रप्रवतोऽस्रप्रत्वसक्तम् भा० प्रा०प०